

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 179/04-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. júna 2004 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. V. M., bytom B., vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. 2 ods. 2, čl. 12 ods. 1, 2 a 4 a s čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 23 S 185/03 z 19. februára 2004 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. V. M. o d m i e t a pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. apríla 2004 doručená sťažnosť Ing. V. M., bytom B. (ďalej len „sťažovateľka“) z 25. apríla 2004, ktorou namietala porušenie jej základných práv vyplývajúcich z ustanovení čl. 46 ods. 2 v spojení s čl. 2 ods. 2, čl. 12 ods. 1, 2 a 4 a s čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 23 S 185/03 z 19. februára 2004.

Sťažovateľka uviedla, že 4. marca 2003 podala na Okresnom súde Brezno (ďalej len „okresný súd“) žalobu o vylúčenie veci z výkonu rozhodnutia, ktorou sa domáhala: „(...) aby z výkonu rozhodnutia o schválení ROEP v katastrálnom území B. bola vylúčená pôvodná pozemnoknižná nehnuteľnosť pzkn. parc. č. 2931/KN-E11427/ v k. ú. B., ku ktorej sú všetky právne vzťahy zapísané a evidované úplne na liste vlastníctva č. 2644 v k. ú. B., vedeného na meno Ing. V. M., na základe ktorých bol list vlastníctva č. 2644 v k. ú. B. vydaný.“

Na základe výzvy okresného súdu z 25. júla 2003 doplnila sťažovateľka žalobu podaním doručeným okresnému súdu 8. augusta 2003. V tomto podaní označila viacero dôkazných prostriedkov, ktoré navrhla zabezpečiť pre potreby dokazovania a upravila petit žaloby.

Okresný súd po doplnení žaloby listom z 25. júla 2003 sťažovateľke oznámil, že vec postúpil krajskému súdu, na ktorom je vedená pod sp. zn. 23 S 185/03. Krajský súd uznesením sp. zn. 23 S 185/03 z 19. februára 2004 konanie zastavil podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) pre neodstránenie väd žaloby sťažovateľkou.

Sťažovateľka namieta, že krajský súd ju listom z 13. januára 2004 vyzval iba na oznámenie, či v predmetnej veci uplatňuje námietku zaujatosti voči niektorému zo sudcov. Nijakú inú písomnú výzvu jej nezaslal, nevyzval ju na odstránenie nedostatkov v podmienkach konania a to ani na upresnenie petitu žaloby ohľadne označenia rozhodnutia správneho orgánu, ktoré napáda a žiada zrušiť. V tejto súvislosti sťažovateľka uvádza: „Napriek tomu, že ide o evidentné porušenie zákona – nesprávny postup (správny orgán nekoná), nie je to postačujúce pre krajský súd. Nevie, ako môžem označiť – popísať rozhodnutie, ktoré som nedostala. Napriek tomu uvedené krajský súd nepovažuje za podstatné.“ Sťažovateľka taktiež namieta, že ju krajský súd nevyzval na predloženie plnomocenstva pre advokáta na zastupovanie v konaní, napriek tomu takéto plnomocenstvo krajskému súdu 25. februára 2004 predložila.

Sťažovateľka navrhuje, aby senát ústavného súdu po vykonanom dokazovaní rozhodol o jej sťažnosti nálezom tohto znenia:

„1. *Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k.: 23 S 185/03 bol porušený čl. 46 ods. 2 Ústavy SR.*

2. *Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k.: 23 S 185/03 bol porušený čl. 12 ods. 1, 2, 4 Ústavy SR.*

3. *Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k.: 23 S 185/03 bol porušený čl. 2 ods. 2 Ústavy SR.*

4. *Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k.: 23 S 185/03 bol porušený čl. 46 ods. 2 v spojení s čl. 12 ods. 1, 2, 4, s čl. 2 ods. 2 a s čl. 152 ods. 4 Ústavy SR.*

5. *Ústavný súd Slovenskej republiky zrušuje uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23 S 185/03 zo dňa 19. 2. 2004 a vec vracia na ďalšie konanie.*

(...)

Krajský súd v Banskej Bystrici je povinný nahradiť sťažovateľke trovy tohto konania.“

Sťažovateľka uviedla, že žiada primerané finančné zadostučinenie. Jeho výšku ani dôvody, pre ktoré ho požaduje, však neuviedla.

II.

1. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti účastníkov konania.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

2. Sťažovateľka namieta v konaní pred ústavným súdom porušenie svojich základných práv z dôvodu, že krajský súd uznesením sp. zn. 23 S 185/03 z 19. februára 2004 (ktorého kópiu sťažovateľka k sťažnosti pripojila) „(...) rozhodol o zastavení konania v danej právnej veci, a to z dôvodov nedostatkov, na odstránenie ktorých písomne nikdy nevyzval, a nikdy neurčil písomne dodatočný termín na ich odstránenie“.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje ústavný súd o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Citované ustanovenie čl. 127 ústavy limituje právomoc ústavného súdu vo vzťahu k všeobecným súdom princípom subsidiarity, podľa ktorého rozhoduje ústavný súd o individuálnych sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb (ďalej aj „sťažovatelia“) vo veci porušenia ich základných práv alebo slobôd v tých prípadoch, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Uvedený princíp sa nepochybne týka prípadov, v ktorých sa sťažovatelia ako účastníci súdneho konania môžu domáhať ochrany svojich základných práv alebo slobôd, k porušeniu ktorých malo dôjsť pochybením vo veci konajúceho súdu, využitím opravných prostriedkov, ktoré im na tento účel dáva k dispozícii zákon (v danom prípade predovšetkým Občiansky súdny poriadok).

Podľa § 250d ods. 3 OSP súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je

zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

3. Z obsahu samotnej sťažnosti, ako aj z obsahu uznesenia krajského súdu sp. zn. 23 S 185/03 z 19. februára 2004, ktorým malo podľa sťažovateľky dôjsť k zásahu do jej základných práv garantovaných ústavou, vyplýva, že jej návrh na začatie konania podaný 4. marca 2003 bol po doplnení 8. augusta 2003 posúdený podľa obsahu ako žaloba proti rozhodnutiu a postupu správneho orgánu v zmysle § 247 až 250k OSP. Krajský súd uznesením sp. zn. 23 S 185/03 z 19. februára 2004 konanie zastavil podľa § 250d ods. 3 OSP pre neodstránenie väd žaloby sťažovateľkou.

Právna úprava uvedeného typu súdneho konania platná aj v čase rozhodovania krajského súdu umožňovala sťažovateľke (tak ako je to nakoniec uvedené aj v samotnom uznesení sp. zn. 23 S 185/03 z 19. februára 2004, v časti týkajúcej sa poučenia o opravnom prostriedku) napadnúť označené rozhodnutie krajského súdu odvolaním a dosiahnuť tak účinnú ochranu jej základných práv priamo v konaní pred všeobecnými súdmi.

Na základe uvedených skutočností ústavný súd po predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 uvedeného zákona pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. júna 2004